

واکنش گیاه توت فرنگی با اعمال شوری های مختلف در بخشی از سیستم ریشه ای

مهری یوسفی، سیدجلال طباطبائی، جعفر حاجی لو، ناصر مهنا، احمد بایبوردی

دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

با توجه به کمبود منابع آب شیرین اهمیت اساسی استفاده از آب شور در تولید محصولات کشاورزی از جمله توت فرنگی ضروری بنظر می رسد. از این رو جهت بررسی تنش شوری بر روی گیاه توت فرنگی، در یک قسمت ریشه، محلول غذایی با شوری کم و در قسمت دیگر، محلول غذایی با شوری مورد نظر اعمال شد تا عملکرد و کیفیت محصول توت فرنگی در شوریهای مختلف مورد بررسی قرار گیرد. آزمایش شامل هفت تیمار (با سه تکرار و چهار گیاه در هر تکرار) اثر غلظتهای مختلف شوری روی گیاه توت فرنگی رقم Camarosa مورد بررسی قرار گرفت تا شوری مطلوب برای عملکرد و کیفیت بهینه گیاه به دست آید. پارامترهای مورد اندازه گیری شامل وزن تر و خشک میوه، اندازه میوه، میزان مواد جامد محلول (TSS) و اسیدیته میوه، وزن تر و خشک اندامهای هوایی، وزن تر و خشک و حجم ریشه و پرولین بود. در اعمال شوری در هر دو طرف درصد ماده خشک کاهش نیافت، در صورتیکه اعمال شوری تنها در یک بخش ریشه تأثیر معنی داری در کاهش اندازه، وزن تر و خشک میوه نداشت. میزان TSS و اسیدیته میوه با افزایش شوری افزایش یافت. با افزایش شوری در هر دو بخش ریشه وزن تر و خشک بوته و سطح برگ کاهش یافت، در صورتیکه اعمال شوری تنها در یک بخش ریشه تأثیر معنی داری در وزن تر و خشک بوته و سطح برگ نداشت. حجم ریشه، وزن تر و خشک ریشه با افزایش شوری در بستر حاوی شوری کاهش یافت. افزایش شوری منجر به افزایش میزان پرولین در گیاه شد.